

OBSAH:

Zahrádkářské rady (str. 2)

Křížovka o ceny (str. 4)

Pozdravy z Hlučína (str. 5)

Třešnovou alejí (čtení na pokr.) (str. 7)

ZRCADLO Hlučínska

LEDEN 2008

CENA 3,- Kč

NOVOROČNÍ VĚŠTĚNÍ

„Jak na Nový rok, tak po celý rok“ je pranostika, kterou ve spojení s prvním dnem roku známe snad všichni. Urputně se snažíme být na všechny milí, vaříme miliónové polévky, aby se nás celý další rok držely peníze, vyhýbáme se drůbeži, aby nám štěstí z domu neulétlo. Ke štěstí má dopomoci ovar z prasečího rypáčku i obdarování novoročenkou. Riziku velkého neštěstí (smrt v rodině) se vystavují v těch domácnostech, kde se na Nový rok suší prádlo.

Úzce si Nový rok pojíme zejména s předsevzetími. To nás sice na jednu stranu vede k zamýšlení se nad vlastním životem, hodnotami, sebou samým. Pokud však jsou ve značném rozporu s našimi potřebami, směřují spíše k pozvolnému opuštění těch velkých myšlenek.

Sami si zhodnoťte, jaký očekáváte příští rok, napomoci vám mohou pověry spojené s dnem v týdnu, kterým Nový rok začíná.

„Případne-li Nový rok na pondělí, prorokuje se krutá zima, vlhké jaro, povodně a těžké nemoci.“

Případne-li na úterý, bude zima ještě krutější, ale zato úrodný rok. Případne-li na středu, lze očekávat příznivý rok, mnoho vína, ale žádný med. Případne-li na čtvrtek, předpovídá se mírná zima, větrné jaro, parné léto, krásný podzimek, mnoho ovoce a hojnost obilí. Případne-li na pátek, nutno se obávat očních nemocí, také lidé budou hojně mřítí, a dokonce hrozí i válka. Případne-li na sobotu, bývá málo obilí, málo větrů, mnoho ovoce, ale také mnoho zimnic. Případne-li na neděli, lze očekávat mírnou zimu, úrodné jaro a větrné léto.

Pozornost věnujte o novoroční noci přítomnosti větru a deště, neboť: „Novoroční noc světlá a tichá bez deště a větru znamená dobrý rok.“ „Novoroční noci vítr od východu pro dobytek mor, vítr od západu králům smrt, od poledne mor lidem, od půlnoci neúrodu přinášel.“ „Jsou-li červánky v novoroční den, přinesou jistě samou slotu jen.“

Ať je tedy rok 2008 úrodný a produkuje nám úspěchy v našich životech, ve vztazích, v péči o tělo i ducha.

JAK MY NAHRAVALI CD

Něskaj je taka moda, že CD nahrava každý, kdo ma džurku v noše.

Naši ludže su pokrokovi, tak co to teš něskušič? Žaden němože o nas řeknuč, že prajzaci su zaostali.

Při pomýšlení, že by nam zbylo enem to duc, duc, co nas v leče zdviha z loža, tak potem pro zachovani našich pěsniček šče ochotni postupič i tu kalvariju s jejich nahravaním. A take male, svicate kolco z bakelitu moc kravalu něnarobi. Enem tak počichu šušči a buč muvi abo zpiva. Možeče posluchač a u teho baj zamětač plac abo myč pivnicu. To je na Prajskej vyhodna investica.

Žaden němuši zhnilačič na divaně, može robič a u teho měč i kulturni zažitek.

Vračimy se o kusek spatkem a pospomínamy, jak my se od leta mordovali s tym nahravaním. Před první zkušum se nas drželo sebevědomi, jak luterska vira. No co, pravěli my, přídžem, zazpivamy a budže to.

Většinu zpivaju baby, kere maju ty hlasy vyzpivane z kostela a z pohřebuv. Chlopi se do teho moc něhrnu. Či zpivaju enem na hoščinoh na dvě stejne noty: „Dame se po pulce“, abo „Až rano, až budže bily džen“. Potem je ich tež slyhač cestum z hospody. Či mladši ryču na fotbale, ale ty hlasy by se beztak na CD něhodžily, bo jak zaryču gól, na druhy džen němuvju. Kdyby my ty chlopy angažovaly, přišlo by nas to i draho. Počítam tak jeden pulliter na hlavu, něli věč.

Jak my se to spočítaly, kolik to budže zkušek než to nacvičimy, pravěly my, že za ty peníze je maso na deset obědův. A potem s tyma chlopoma to něni tak ajnfach. Někeroho roba pušči, ale jak ma kera velku šlajfiru, tak řekně: „Nikdži něpujdžeš, sedž doma na

ři...“ a to je koněč jeho uměleckeje kariery. Kdošik vypuščil z huby takovu hlupotu, jak pravěli: Možeče zpivač i trojhlasně. Trocha nas sice přecenil, bo trojhlas nam něhrožil, ale šly my do teho.

Spolykaly my kusky špeku, aby hlasivky byly promašcene a byla prvša zkuška.

V Bolačicoh na zolu my sedžely hlupot, v prvšej raji. Z každej džedžiny přijela jakašik grupa zpěvakuv, enem tak po sobě pokukovala a myslela se: „Co, jak tam či budu lepší?“ Jake to byly zbytečne starošči, my poznaly hned za chvilku.

Dirigent Engi se popravil čapku, vyzdvihnul obočí a pravěli: VČIL.

Začínalo se. Noty přilepene u nosa, opucovane bryle, a jak my enem huby otevřely, hned my ich zaš zavřely. Někere se enem stáčily nadechnuč a hned skončily. S bidum my se dostaly k hajtum, pajtum a na saprlajtum už nědošlo. Huslovy kluč ešče poznamy, ale C-dur abo G-dur nam zaš něni až tak blizke. Tuš my se držely enem daru od přirody a v tej chvili byla nahruzu lakoma.

Pan majster měl furt jakašik připominky: „Prvšu štrofu mušiče pomaly, džěvuchy a potem honem.“

My ho poslechly.

To co mělo byč pomaly my natahovaly, jak žyvykačku přilepenu na butkoch a jak bylo to honem, tak my učekaly, jak na slevy v Tesku. Potem přišla zrada v textu a my řešily, kere slovo je po našemu a kere něni po našemu. V každej džedžině se to muvi trochu jinakši, tuš něbyla shoda. Nakoněč my se pravěli: „Teho se žaden ani něvšimně, hlavně že bude pasovač ten špruch a zkušamy dajej.“

Pokračování na straně 4

PLESY V KULTURNÍM DOMĚ HLUČÍN

19. ledna 2008 ve 20.00 hodin Ples Gymnázia J. Kainara Hlučín

26. ledna 2008 ve 20.00 hodin Společenský ples města Hlučína

Připravujeme na únor:

2. února 2008 ve 20.00 hodin Bál Hlučínka

6. února v 15.00 hodin Ples příspěvkové organizace FONTÁNA

9. února 2008 ve 20.00 hodin Country bál s Karavanou

10. února v 14.00 hodin Dětský maškarní ples – pořádá SDH

15. února 2008 ve 20.00 hodin Ples ZŠ Hornická

16. února 2008 ve 20.00 hodin Ples SDH

TAKÉ V ZIMĚ MYSLÍME NA ZAHRÁDKU

Do roku 2008 vám přeji všechno jen to nejlepší a dobrou úrodu na vašich zahrádkách.

Koncem ledna myslíte na odbírání roubů jadrů, které chcete na jaře použít k přeroubování nevhodných odrůd, které ještě na zahradě máte a chcete nahradit lepšími, hlavně resistantními odrůdami.

Znovu vás upozorňuji, za mrazu nebrat rouby do holých rukou, ale vždy v kožených rukavicích. Jak rouby uložit jsem vám radil v minulém čísle novin.

V lednu a únoru také pamatujte setřásat těžký sníh z keřů a stromků a hlavně ze živého plotu z hůjí a jiných stále zelených dřevin. Je také čas na studování odborné literatury a ceníků zahradnických a zasilatelských závodů. Jsou zdrojem poznání mnoha nových a zajímavých rostlin. Zkontrolujte stav uložených hlíz jiřinek, mečíků a begonií. Když zjistíte plíseň, očistěte hlízy, prosušte a uložte na sušším místě a hlavně s přístupem vzduchu. Hlízy zachvácené hnilobou spalte.

Přikrmujte sýkorky a ostatní ptactvo, odvědějí se nám od jara likvidací škůdců. Při bezmrazém počasí pamatujte zalévat stále zelené rostliny, jako jsou rhododendrony, vřesy, skalkové azalky a ostatní.

V lednu už můžeme pozorovat i rozkvetlé keře jako jsou Jasminy náhokvěté, (jasminum nudiflorum) nebo Kalina (Viburnum bodnatense dawn), o něco později už také Abeliophyllum. Toto je znamení, že se blíží jaro.

V lednu a začátkem února už budeme vysévat některé zeleniny k rychlení, ale také papriky a rajčata pro výsadbu do pařeniště nebo skleníků. Je dobré na tyto výsevy si obstarat potřebné substráty, které jsou zdravé a výživné.

Ještě pár poznámek z oblastního školení. RNDr. Pavel Krieg CSc., z Přerova nám doporučoval chov čmeláků, kteří opylují rostliny jak ve volné přírodě, tak ve sklenicích a fóliovnících. Je to nouzové využití místo včely medonosné. Když je chladnější počasí, včely nevyletí a neopylují rostliny, kdežto čmelák i za chladného počasí pracuje na opylení rostlin. Dobře opylují rajčata. Má také nepřítele a to je Pačmelák.

Obširnou přednášku měl ing. Kokoška ze zahradnictví Životice u Havířova. Působí tam už 16 let.

V Itálii a Francii to umí a rozumí tomu velice dobře, kdežto my toto neumíme. Oni mají třeba 5 ha zahrady, o kterou se stará jeden člověk. U nás máme i 200 ha zahrady. U nich otrhají jablčka, odvezou do výkupního skladu a čekají jenom na peníze. U nás otrháme, musíme uložit, ošetřit, vytrít. Je to velice složitě. Musíme mít temperované sklady. U nás máme z 1 ha 150 tun, v Itálii jen 50 až 60 tun s jednoho hektaru. V Životicích mají až 2600 stromků na 1 ha. Výjimka je až 12 000 ks na 1 ha na některých zahradách. U nich 15 roků na M-9 už jsou staré. Golden Delicious a Mac Intosh jsou pro ně neprodejné. Tyto stromky vytrhali a vysadili nové odrůdy. Vysazují dvouletý materiál na podnoži M-9. Až třetím rokem začnou řezat korunky a to letním řezem. Hnojit začínají až ve třetím roce po výsadbě. Před sázením půdu rigolovali a hned vysadili k oporám.

Hnojí hlavně draslíkem, hořčíkem a vápníkem. Vápník je velice důležitý a hlavně v červnu na list, aby plody dobře narostly. Osmkrát hnojí na list.

Vuxal calcium nejlepší musí se zasáhnout i ovoce a doslova umýt. Kampofor také dobrý a levnější. Strupovitost v sadě nemají a používají na jaře postřik Šampionem. Před sklizní, se může použít i Discus pro lepší skladovatelnost ovoce. Odrůdy mají hlavně IDARED-670 metrů na hektar, GALA-ROAL, MUST-GALAKSI. GALA, dobře barevná, ale menšího vzrůstu.

Sklízí poslední týden v srpnu. Protrhávají ještě i v červenci a trhají při sklizni jen veliké plody. Šampion Reno-veliké červené plody. Dále mají: Jonagored, Jonagored supra, Prendul.

Všechno musí být otrháno do konce září, kromě Idaredu, který se trhá až koncem října.

Golden Smuthy, sklízí ho až 600 tun na prodej, 480 metrů mají Rubínu. Rubín řezou v zimě a v červnu.

Jablka trhají postupně až třikrát. Mají 5200 stromků na hektar na M-9 ve sponu 3m x 60 až 80cm. Všechno na železné opěry nebo bambusové do výšky

až 160cm. Stromky nechávají jen do výšky 2m. Výška koruny od země 65 až 70cm. Šířku stromků 40 až 60cm. Na celý provoz sadu mají 25 zaměstnanců.

Po vysazení nových stromků, aby měli na mzdy zaměstnanců, museli nakoupit až 1000 tun jablek a prodávat. V nově vysazeném sadu chtějí jen 10kg z jednoho stromku a váha jednoho jablka by měla být až 140 gramů.

Musí se provádět probírka plodů, nenechat přeplodit, tím se stromek vysílí a další rok má malou, nebo žádnou úrodu. Chemických přípravků používají ročně za 1 milión korun. Hnojiva za 350 tisíc korun. Strážní služba je vyjde každým rokem na 700 tisíc korun. Električka včetně chlazení ve skladech 800 tisíc korun.

U rezistentních odrůd nešetří nic. Musí stříkat kromě fungicidů proti strupovitosti u některých odrůd, musí používat insekticidy proti škůdcům a herbicidy proti plevelům.

Rizika jsou: Počasí, mrazy, škůdci, nemoci, kroupy. Na jaře natahují síť proti kroupám, na podzim je musí sundávat. Nebo sad pojistit 1 miliónem korun, z toho 500 tisíc dotuje stát.

Dále mají špatné zkušenosti se zloději. Chytili partu, která měla připraveno 10 pytlů jablek. Smáčedla nepoužívají, je to pro ně drahé a proto dávají do postřiku JAR, který je levnější pro jejich spotřebu postřiků. Na skládce po loňské sklizni mají asi 1300 tun jablek, které budou prodávat až do června letošního roku.

Toto byla přednáška ing. Kokošky, ze které jsem si udělal poznámky a myslím, že vás bude zajímat jak se takový sad musí vypořádat se všemi radostmi a těžkostmi, aby měl dobrou úrodu a zisk. Tím, že máme zimní měsíce, tak se musíme trochu poučit i o takové zprávy.

Příští měsíc bych vás zase seznámil s další přednáškou ing. Tomáše Nábělka z AGRO-BIO Opava, který měl zase zajímavou přednášku o ochraně a hnojení, ale také o nových chemických prostředcích, ale hlavně o tom, které věci už se nevyrobí a které jsou nové na trhu.

Přečkejte zimu ve zdraví a začněte už myslet na jaro.

To vám přeje:

Erich D U X A z BORO V Ě

RYBÁŘI, POZOR!

Ryby na leden

- 11. den - velice dobrý do 15.00 hodin
- 12. den - špatný den
- 13. den - docela dobrý od 10.00 do 15.00 hodin
- 14. den - průměrný od 10.00 do 16.00 hodin
- 15. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
- 16. den - je dobrý zrána, docela dobrý po poledni
- 17. den - celý den je průměrný
- 18. den - celý den je průměrný
- 19. den - celý den je průměrný
- 20. den - velice dobrý od 16.00 hodin do setmění
- 21. den - celý den je docela dobrý
- 22. den - celý den je průměrný
- 23. den - špatný den
- 24. den - špatný den
- 25. den - docela dobrý od rána do šera
- 26. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
- 27. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
- 28. den - je dobrý od rána do 14.00 hodin
- 29. den - je dobrý zrána, docela dobrý po poledni
- 30. den - průměrný zrána, docela dobrý po poledni
- 31. den - docela dobrý

Ryby na únor

- 1. den - dobrý do 15.00 hodin
- 2. den - průměrný od 15.00 hodin
- 3. den - dobrý pouze po poledni
- 4. den - průměrný od 15.00 hodin
- 5. den - dobrý do 8.00 hodin
- 6. den - dobrý do 9.00 hodin
- 7. den - je dobrý zrána, docela dobrý po poledni
- 8. den - průměrný zrána, docela dobrý po poledni
- 9. den - velice dobrý do 9.00 hodin
- 10. den - velice dobrý do 9.00 hodin

Petrův zdar

DOPIS Z MNICHOVA

Pokračování z minulého čísla

Manžel se smál, prý dávno věděl, že k tomu jednou dospěje. Ale on už si na cestu netroufá, jestli má odvalu, ať tedy jede sama.

Tak se odhodlala, je tady, sedí mezi námi a je nesmírně šťastná. Vyprávělo by se ještě dlouho, ale po půlnoci moje žena překazila selanku připomenutím, že Johanka je určitě po cestě unavená a hned ráno chceme jet do Berouna. Přece ještě není všem dnům konec! Pan farář a mama maju dycky pravdu, říká se u nás.

Bylo nádherné červnové ráno, lesy a kopce umyté v ranní rose na pozadí modré oblohy, jako by zvaly ke snídani v trávě. Skutečně připomínaly nádherné impresionistické obrazy. Kolem cest se již zardívaly třešně a my jsme ujížděli autem na Moravský Beroun.

Lepší den jsme si nemohli vybrat. Bujně zelená příroda milosrdně zakryla nepořádek kolem silnice, ale nezakryla neupravené vesnice, polorozpadlé hospodářské usedlosti, neudržované domky a kostely. Asi bylo něco pravdy na tom, co tvrdíval můj otec, že je to nepožehnaný kraj, je to trest za vyhnaní původních obyvatel.

Johana od chvíle, co jsme sedli do auta, snad aby zakryla rozechvění, stále mluvila. Kdo ví, jak domek vypadá, kdo ví jestli už tam taky zrají třešně, a jestli ještě žije někdo z jejich kamarádek a příbuzných, přemýšlela nahlas. Jestli jí nynější majitelé dovolí nahlédnout do domku, tak jim prozradí, kde tatínek zakopal jejich poklad. Příliš jsem jí neodporoval, protože jsem musel dávat pozor na cestu, která místy připomínala tankodrom.

Jak ubývala cesta, tak i Johance ubývaly řeči a plány, a když jsme na berounském náměstí vystoupili z auta, tak ztratila řeč. Plakala, až se zalykala, stále opakující: To není možné, to není možné! Rozhlížela se jako dítě ve strašidelném lese po opadlých fasádách kdysi parádních měšťanských domů, po hrboletém špinavém neupraveném náměstí.

Vzápětí se vzpamatovala, a už mě táhla do jedné boční ulice. Pomalu se uklidňovala, občas se i usmála, šťastná, že si vzpomněla na jméno obyvatele domu, kolem kterého jsme právě šli. Vzpomínání nebralo konce. Až najednou

se Johanka zastavila před domkem, který vypadal jako všechny zdejší domky po lidech, kteří byli vyhnaní. Měl sice natřená okna, fasáda měla pospravovaná jen nejoblavější místa a stejným způsobem byla opravena i střecha. Slzy, slzy, slzy. Pochopil jsem. Po chvíli se Johanka do mě zavěšila a táhla mě pryč. Zahradu s přerostlými starými stromy, které letos snad ani nekvety, na dvorku u plotu králíkárna, u které byla nasečená tráva v něčem, co připomínalo kolébku. Opět záplava slz.

Úzkým chodníčkem v neposečené trávě kolem kostela jsme došli až ke vchodu na hřbitov. Chodník rozdělával hřbitov na dvě poloviny. Na levé straně několik novějších hrobů s českými nápisy a na pravé straně staré, napůl pobožené neudržované hroby dřívějších obyvatel, s málo čitelnými německými nápisy. Johanka šla najisto k vysokému náhrobku. Stál sice nakřivo, kovová ozdobná ohrádka z řetězů byla roztrhaná a část chyběla. Na hrobě kopřivy a nějaké nálety. Šel jsem do auta pro motyčku a hrábě, že to trochu upravíme. Když jsem se vrátil, nalezl jsem Johanku v německé konverzaci s jednou starou paní, která se kupodivu pamatovala na její rodiče. To byla radost. Nakonec nám paní vysvětlila, proč se tady lidé zřídka nechávají pohřbit: Přišli sem po válce z různých koutů republiky a stále se tady necítí doma. Volí raději kremaci a urny odvezou do svého rodiště.

Vytrhali jsme to největší roští a čiperná stařenka se nabídla, že se o další úpravu hrobu postará. Ještě jsme pak chvíli pochodili po hřbitově, horními vrátky jsme vyšli ven a rovnou na kopec do parku. Snad tam ještě bude altán, kde se za pěkného počasí pořádaly koncerty, sprádala Johana opět své vzpomínky, a taky ten jejich strom. Zase zklamání a slzy. Ani jsem se nestačil rozhlédnout a Johana pelášila divočinou parku z kopce, po neudržované Křížové cestě dolů a zastavila se až u auta na náměstí.

Říkala, že z toho výletu bude mít určitě špatné spaní. Na druhé straně se opět přesvědčila, že všechno zlé je k něčemu dobré. Přiznala se, že ještě než se sem rozjela, litovala, že rodiče nemožou jet s ní a teď je ráda, že se

toho nedožili. A já už sem taky nikdy nepříjedu, skončila líčení průběhu své mise mé ženě.

Rok se přehoupl a týden před Dušičkami v roce 1989 se Johanka k překvapení všech znovu ozvala. Známí ji vezmou autem do Hlučína, tak toho ještě jednou využije. Přijela a přivezla právě dušičkové počasí. Pryč byla pohoda letního dne, která panovala při její první návštěvě.

Holými větvemi stromů lomcoval vítr a stěrače nestačily odstraňovat mokřý sníh. Předjíždějící auta nás nemilosrdně omývala špinavou brečkou a párkrát jsem musel zastavit a pomocí stěračů očistit přední i zadní sklo. Přesvědčil jsem Johanku, že zajedeme co nejdříve ke hřbitovu, položíme kytici a vrátíme se nejkratší cestou domů.

Když jsme vystoupili z auta, počasí se přece trochu umoudřilo, přestalo sněžit i vítr se uklidnil. Po vstupu na hřbitov jsme nevěřili svým očím. Německá část hřbitova byla srovnána se zemí, po hrobech ani památky! Přišlo nařízení, že všechny německé hroby musí pryč, stejně se o ně nikdo nestará, vysvětlila nám paní, která rozsvěkla svíčku na jednom z hrobů na levé straně. Johanka nevěřicně kroutila hlavou. Nechápal tu neúctu k mrtvým. Kdo mohl vydat takové nařízení? Co to bylo za člověka? Teď už sem opravdu nemám proč přijíždět, přebírala ještě všechno u večere. Nepomohlo přesvědčování, že je u nás vždycky vítána. Nakonec jsem jí navrhl, že bych příští rok nechal zhotovit malou pamětní desku se jmény jejich zemřelých příbuzných a položil na berounský hřbitov. Kupodivu souhlasila.

Na jaře roku 1990 už bylo všechno jinak, v Berouně se omlouvali, že nevěděli, že se o hrob někdo stará, a desku tam samozřejmě můžeme dát.

Než jsem od slov došel k činům, přišlo psaní od Johanky, že nemám v té věci nic podnikat, že opravdu už nepříjede.

Od poslední návštěvy ji nějak zlobí srdíčko, musí se šetřit a muž taky na tom není zdravotně nejlíp. Tím lepší pro mne, ale přece, abych jí udělal radost, tak jsem navrhl, že ještě jednou do Berouna zajedu, přivezu alespoň trochu hlíny a dám na hrob svých rodičů.

Pokud by se přece jen rozhodla přijet, nebude to mít na hřbitov daleko.

Tak jsem se opět ocitl v Berouně. Jaro bylo tak akorát, asi jako šestnáctiletá dospívající dívka, kdy člověk má chuť poprosit Stvořitele: Už dost, tak je to nejvíc krásné!

Zajel jsem přímo až ke hřbitovu a z míst, kde ještě nedávno byl hrob, jsem nabral hlínu do staré vyřezávané dřevěné krabičky. Nedalo mi to a vydal jsem se ještě nahoru do parku. Mladými lístky stromů se proháněl májový větřík, přistřížené keře a sesečené trávníky ani zdaleka nepřipomínaly podzimní divočinu.

Cestou zpátky jsem se ještě stavil na Uhlířském vrchu u Bruntálu. Měl jsem štěstí, bylo pěkné počasí a já viděl najednou jesenický Praděd a beskydskou Lysou horu. Jak je ten svět malý!

Domů jsem dorazil za tmy, krabičku s hlínou nechal v garáži, abych ji měl na očích a udělal s tím co nejdříve pořádek. Ženě jsem o tom nestačil říct, protože mě zaskočil vzkaz, že mám hned zítra ráno odjet na služební cestu.

Když jsem se za tři dny vrátil, bylo u nás velké pozdvižení. Prý už se po dvě noci ozývá nějaké klepání a vrzání a k tomu se budí náš šestiletý vnuk a s vytrštěným očima křičí: Co tu dělá ten chlapeček, co po mě chce, já mu nerozumím.

Jakou řečí to mluví? Nevěřicně jsem na ně hleděl, co to na mě ušili za boudu, ale nevypadali na to, že si dělají ze mě legraci, a má žena to potvrdila.

V noci jsem se přesvědčil na vlastní uši a příliš do smíchu mi nebylo.

Byla sobota a já jsem do rána přemýšlel, co je příčinou hluku a vnukova nočního děsu. Pak jsem pro něco vešel do garáže a do oka mi padla zmíněná krabička. Tak ještě tuhle věc musím dát do pořádku!

Okamžitě jsem se převlékl a zašel s ní na hřbitov. Věřte, nevěřte, od té doby byl v domě klid a vnuk klidně spal. Myslete si o tom, co chcete!

Mladým jsem se nepřiznal, protože by jistě pochybovali o mém zdravém rozumu. Ale já vím své.

*Z knihy Jany Schlossarkové
Po hrboletém chodníku*

JAK MY NAHRAVALI CD

S pokračování ze strany 1

Pot lel čurkem po rbeče a baby dostaly znova hice.

I ty fajne bluzky byly naraz mokre, nekerym začlo glurač v břuchu a vysyčač v krku. Dirigent Rudy-Engi, jak už ma ten sluch na to CD vycvičeny, hned zmerčil, co mu rve uši. Ma enem jedne, tuš ho mušimy posluchač.

A nanovo!

Nadechnu se a hned zaš šlus. I ty noty v partesoch nětrpělivě čekaly, až se do nich konečně strefimy a my furt nic. Byly my tym take rozhicovane, že kdyby z nas byly pece, možu voněč i kolače. Naše sebevědomi šlo pomaly v djably. Hola pravda byla, že to každa džedžina mršila trochu inakši a to nas spojilo v jeden šik. I či, co se zprvu tvarili jak žimny

grys, změnili nazor a pochopili, že plyvame na jednym šifě. Engi nas vyrazně upozornil, že to je enem začatek.

A měl pravdu. Jak přišel ten džeň „na ostro“, už něbylo kaj učeč. Každa baba vezla v taši namazanu bělku, bo to vypadalo na noční šichtu.

Tež se nězapomělo na flašku na posileni hlasu.

Kdo zpival vyši, pil vino.

Pro ty niže hlasy bylo dobre pivo a kdo se hlasově nezařadil, pil enem vodu.

Jeli my automa do Koberič, nalepeni na sobě jak červeni chrobáci. Ludže se mysleli, že jedže vladni kolona, ale podle aut, už po reformě. V nahravacim studiu my se načisli do takej kukani plněj drutuv a na uši my vyfasovali

klapky, jak bagrišči. Někere ty klapky ečeš něstačily uschnuče od potu předešleho zpěvaka a to nas ujiščiło, že i my se budžem počič. Tuš my tam stali, jak paje, rozdželeni podle hlasuv a čekali na kyvnuči majstra. Něvim estli to bylo tym hicem, ale lica my měli všeci červene, jak Marfuša před galanem. V očoch utrpný vyraz a sucho v krku.

To se lehko řekně, zazpivaj podle muziky.

Do ucha nam to začlo ryčeč a včil se do toho tref. To více, že my se hned nětrefily. Jak my uslyšely: „Děvuchy, tak to ni“, bylo nam jasne, že my su zaš mimo notovu osnovu. Strefovaly my se, jak s ničum do malej džurky jehly. Zkušaly my tak dluho, až my se konečně chytli. Po hodině

to ešeč furt něbylo ono a enem tak počichu bylo slyšeč: „Ja se na to už fakt vy...“.

Večer my vylezly cele vyzpivane a to hajtum, pajtum my slyšely v ušoch i v noci.

Včil vam cožik řeknu: S tum moderni technikum, može byč zpěvakem každy druhu. Enem muši měč teho, kdo ho do teho šou-byznysu přečisně.

Zostalо za nama kus pořadnej roboty.

CD je pokřčene a pošlem ho do světa. Popřejem mu, aby se něstračilo, nězapomělo odkuč pochaza a rozdavalo enem radoš. A jak mu budže v tym svěče smutno, dycky se može vracič dodom.

Dyč je naše!

A. Malchárková

PROGRAM KINA MÍR HLUČÍN LEDEN 2008

pátek 11. 1. v 19.30 hod., sobota 12. 1. v 17.00 hod.

POSLEDNÍ PLAVKY

Film ČR – komedie, MP od 12 let

sobota 12. 1. v 19.30 hod., neděle 13. 1. v 17.00 hod.

BEOWULF

Film USA – dobrodružný, drama, MP od 12 let

neděle 13. 1. v 15.00 hod.

RATATOUILLE

Film USA – animovaný, komedie, MP

pátek 18. 1. v 19.30 hod., sobota 19. 1. v 17.00 hod.

CRASH ROAD

Film ČR – komedie, MP od 12 let

sobota 19. 1. v 19.30 hod., neděle 20. 1. v 17.00 hod.

SEJMI JE VŠECHNY

Film USA – akční, thriller, MP od 12 let

pátek 25. 1. v 19.30 hod., sobota 26. 1. v 17.00 hod. a neděle 27. 1. v 15.00 hod.

ZLATÝ KOMPAS

Film USA – akční, thriller, fantastický, MP

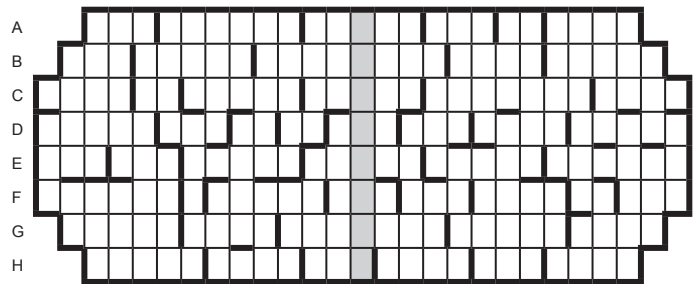
sobota 26. 1. v 19.30 hod., neděle 27. 1. v 17.00 hod.

KRÁLOVNA ALŽBĚTA: ZLATÝ VĚK

Film Velká Británie – drama, historický, MP od 12 let

KŘÍŽOVKA

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

Hoboj je nemocný vítr, který nemůže nikdo ... (tajenka)

Bennet Cerf

VODOROVNĚ: **A.** Ledovec; víko; slzy (nář.); ohon; české město; děvče (nář.). **B.** Jednotky míry (sloven.); mořský živočich; bráno odněkud; Cecilie (nář.); roura (nář.). **C.** Ven; tříděné kovy (zkr.); napětí; hadr (nář.); stampfle (nář.); nic. **D.** Krabice (nář.); černv; římsky 6; závodní kolo (zkr.); brejlovec; zeli (nář.); výžva; zpřvat. **E.** Dva; nemocniční oddělení; bolestné; teploty pod nulou; malý les; nástroje pravěkého člověka. **F.** Vojenský bubeník; spojka; poloopice; barvívo na vajíčka; satelitní stanice; pás kolem skály; chemická značka rubidia; SPZ Ostravy. **G.** Ženské jméno; tekutiny; rodina (nář.); drabý kov; bez bot. **H.** Nůž; potravina; popravčí; příkrývka; palma; bezcenná věc.

SVISLE: **1.** Značka tlaku; krůpěj. **2.** Muslim; chemická značka americia. **3.** Hůl (nář.); omak (nář.). **4.** Židle (nář.); SPZ Bruntálu. **5.** Vesmírné těleso. **6.** Připravovat v troubě; dravec. **7.** SPZ Opavy; oškřivoc. **8.** Biografie; nula; zlomení. **9.** Platidlo v Rumunsku; výrůstek na kůži; začátek abecedy. **10.** Výrobce brýlí; vyjěněk v moři. **11.** Bavlina; mimozemšťan. **12.** Jednotka objemu v Barmě; oblak. **13.** Krále zvířat; voňavá esence. **14. TAJENKA.** **15.** Hned (nář.); starý (angl.). **16.** Výrobce elektrických spotřebičů; část mše. **17.** Sokl (nář.); sudokopytník. **18.** Zušlechtěný kov; jméno lvice. **19.** Nástroj tesařů; sólo. **20.** Alena (dom.); bodat. **21.** Klaun; mužské jméno. **22.** Brýle (nář.); krmivo pro ptáky. **23.** Autor (zast.); chemická značka bromu. **24.** Jihomoravské město; značka dělky; módní doplnek. **25.** Africký kmen v Gambii; obchůdek. **26.** Citoslovce; tvoje. **27.** Samohláska; drub.

Řešení tajenky zašlete na naši adresu do 25. 2. 2008. Vyrosovanyj výherce obdrží 200,-Kč. Vyhercem křížovky za prosinec Konečná Anna, Ostrava.

Blabopřejeme.

HLUČÍN MÁ STRATEGICKÝ PLÁN ROZVOJE NA DALŠÍCH 10 LET

Na zasedání 18. prosince 2007 byl schválen Strategický plán ekonomického a územního rozvoje města Hlučína pro období 2008 – 2018. Ujasněn byl při této příležitosti i způsob jeho následného monitorování a hodnocení. Na proces tvorby plánu dohlížela Řídící strategická pracovní skupina. Ta je povinna pravidelně podávat zprávu o činnosti radě a zastupitelstvu města. K podobě a obsahu strategického plánu se mohou vyjádřit i občané, a mohou tak učinit kontaktováním oddělení regionálního rozvoje. Odpovědnou osobou je Mgr. Nikola Dědochová.

Schválený plán rozvoje představuje profil města Hlučína se všemi stěžejními daty týkajícími se obyvatelstva, bydlení, zaměstnanosti, podnikání, školství, infrastruktury, životního prostředí a dalších oblastí. Součástí plánu je souhrnná SWOT analýza, která předestírá silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby, které byly ve městě Hlučín a jeho fungování zaznamenány.

Nedostatky byly spatřeny mimo jiné v plynulosti dopravy, kapacitě parkovacích míst, absenci obchvatu, technickém stavu kanalizace. Málo je využíván potenciál štěrkovny, sportovně-rekreační areál je nedostatečně vybaven. Kvalitu ovzduší na Hlučínku zhoršilo topení pevnými palivy.

Jako silná stránka je hodnocena geografická poloha města, vybudovaná centrální čistírna odpadních vod, dobrá dopravní obslužnost ve vztahu k městě Ostravě, funkčnost regionálních sdružení, existence Sportovně-rekreačního areálu.

Positivně se hodnotí silná tradice individuální bytové výstavby, patriotismus obyvatel i skutečnost, že ve městě sídlí záchranný útvar.

Schválením plánu rozvoje však strategická činnost města nekončí. V lednu bude sestaven akční plán pro rok 2008, který bude zahrnovat konkrétní rozvojové aktivity včetně jejich finančního zabezpečení.

KULTURU NA HLUČÍNSKU PŘEDSTAVUJÍ LIDOVÉ PÍSNĚ

Zajímavý kulturní počín vzešel z iniciativy starostů obcí zařazených do Sdružení obcí Hlučína. V zájmu rozvoje regionu a jeho propagace vzniklo CD „Lidových písní z Hlučína“. Slavnostní křest kompaktního disku proběhl 7. prosince 2007 v Kulturním domě v Dolním Benešově a zúčastnili se ho zástupci obcí, měst, zpěváci i náměstek hejtmana Moravskoslezského kraje, bývalý starosta Hlučína, pan Petr Adamec.

Na natočení písní zpívaných v hlučínském nářečí se podílel Moravskoslezský kraj, dále 14 obcí, 150 zpěváků (občanů měst a obcí Hlučína) a více než dvacítka muzikantů. Disk vznikl v hudebním studiu JAMES v Koberčicích a za tímto účelem se seskupila řada souborů, které předtím neexistovaly a jejich umělecké aktivity trvají dodnes. Autorem hlavní myšlenky je pan Rudolf Kurka, který je velkým příznivcem folklóru a lidové hudby Hlučína.

Křtu se ujali pánové Bc. Petr Adamec, bývalý starosta Hlučína, Mgr. Herbert Pavera, předseda sdružení obcí Hlučína, Pavel Kotlář, starosta obce Hať a Rudolf Kurka, umělecký vedoucí souboru Srubek.

Křtu se mimo jiné zúčastnily tři sudičky, které doplnily, aby cédéčko: „všem pro potěchu bylo a dobře se prodávalo“. Jeho význam spočívá zejména v dokumentaci života v regionu. Zachycuje krásu lidové tvorby a zdůrazňuje, jak nelehké aspekty života, tak i jeho radostné stránky.

Dalším generacím mají být uchovány tradice a kultura praktikovaná v zainteresovaných obcích.

Kompakt je k dostání za cenu symbolickou ve výši 90,- Kč, a to v Informačním centru Hlučín.

Součástí podpory turistického ruchu v hlučínském regionu se staly také nově vydané brožury a cyklomapy.

BÁL A KOBLÍŽKY

Zimní dny se začaly prodlužovat. Bylo déle světlo, ale všude ještě vládla paní Zima. Děti chodily bruslit na rybník nebo sáňkovaly z kopce za vesnicí. Domů chodily zkrehlá a promáčená. Když se pohybovaly, bylo jim teplo, ale cestou domů už necítily ani prsty u nohou. S nudlí u nosu a mokřými palčáky si mnohdy neuměly samy ani otevřít dveře. Maminka si vždy věděla rady. Do lavoru nalila studenou vodu a prikazovala do ní ponořit nohy. Nejdříve to píchalo, ale pak to hrálo. Po chvíli osušila nohy ručníkem, rychle nazula teplé ponožky, uvařila bylinkový čaj a pod peřinu. Čaj krásně voněl. Měl také proč, plavalo v něm plno kytiček. To byla maminčina procedura při zahánění nemoci z prochlazení.

Byl masopust a ve zdejším hostinci se pořádaly bály. Plakáty byly nalepené na místních vývěskách a Klárka si se zájmem prohlížela nakreslenou tanečnici v našarované krinolině. „Až budu veliká, také budu mít takové šaty,“ říkávala tatínkovi. „Koupím ti ještě hezčí,“ sliboval a hladil ji po vlasech. Děti už dopředu

věděly, když večer přišel strýc a tatínek vytáhl láhev, že se asi budou domlouvat na bál. Strýc byl hasič a člen hasičského sboru. Hasičské bály měly ve vsi svou dlouholetou tradici.

Každý si rád koupil lístek, a tak přispěl tomuto spolku na činnost. „Nikdy nevíš, kdy tě navštíví červený kohout a budeš nás potřebovat,“ prohlašoval strýc Karel, když schovával peníze za prodané lístky. Byl spokojen, že prodal. „Zamluví ten velký stůl v rohu. Ženy mohou klábosit a nebudou nás hlídat,“ dodal s úsměvem, popřál dobrou noc a odešel.

Od sobotního rána začaly velké přípravy na bál. Tatínek pořádně zatopil a maminka se chystala smažit koblížky. „To je práce na půl dne,“ vzdychla a rozdělala kvasnice. Nechala je na teplém místě, aby vzešly a hlavně aby poznala, nejsou-li staré.

Do velké mísy nasypala mouku a další přísady, k tomu přidala vzešlý kvásek a začala velkou vařečkou těsto tlouci. Mísa nadsakovala a vydávala tlumené zvuky. „Rozbiješ tu mísu,“ smál

se tatínek jejímu počínání. „Ještě se netvoří bubliny,“ odpověděla jako zkušená kuchařka. Když se už tvořily bubliny a těsto se odlepovalo od mísy, ukončila první krok příprav.

Mísu přikryla utěrkou a dala na teplé místo, aby těsto dobře vykynulo. V kuchyni muselo být teplo a nesměly se otvírat dveře. Klárka pozorovala, jak se mísa plní těstem a nadzvedává utěrku.

„Už to je,“ hlásila a uždíbla kousek těsta. „Počkej, až bude usmaženo,“ kárala ji maminka, „bude tě bolet břicho.“

Na stole měla připravenou malou skleničku na vykrajování, povidla, mouku a váleček. Šikovně ruce rozválely těsto, naznačily obrys budoucího koblíhu, lžičkou nabíraly povidla a kopečky překrývaly dalším těstem.

Malá vyplněná kolečka pak dále v teple kynula tak dlouho, až byla připravena ke smažení. Mezitím na plotně v hrnci bublalo sádlo a maminka po pěti kouscích vkládala opatrně budoucí koblíhy do hrnce. Tam se to smažilo a syčelo tak dlouho, až se samy od sebe obrátily

na druhou stranu a dozlatova usmažené mohly být vyndány k vychlazení. Děti se nemohly dočkat, až ochutnají první kousky. Sliny se sbíhaly už jen při pohledu. Maminka vždy na děti myslela, a ty první dala hned za okno vychladit. Vůně ze smažení se nesla celým domem. Vonělo to i venku a Klárka si na okně koblížky moc dobře hlídala. Mohlo by se stát, že utečou a sní je mlsná liška.

Nakonec, ze zbytku těsta, udělala maminka malé panáčky a ty byly výhradně pro děti.

Zlaté, pocukované koblíhy pak byly kladeny na táč a připraveny k cestě na bál. Něco sladkého na zub bylo přichystáno a tatínek ještě přidal namazané housky s plátky salámu a flašku. „To bude pro chlapy,“ řekl. Ze sladkého se prý práší od huby.

Maminka vytáhla ze skříně modré šaty a poprosila Klárku, aby jí podala korálky a brož.

Dobře věděla, že na to Klárka čeká a nemůže se dočkat chvíle, až otevře malou maminčinu šperkovnici s celým jejím bohatstvím.

Pokračování na straně 7

POZDRAVY Z HLUČÍNSKA, MÍSTOPISNÉ POHLEDNICE

Čtení na pokračování, Dolní Benešov

Mocný šlechtický rod Benešoviců, z něhož pocházeli slavní páni z Kravař, zvětšil své jméno v osadě připomínané poprvé v listině z roku 1312.

Dolní Benešov, náměstí
foto datované 1930

Benešov se stal významným panským sídlem, protože moravský markrabě Jan Jindřich prostřednictvím svého tchána, opavského vévody Mikuláše II., dohodl v roce 1371 jeho směnu za hrad Drahotuš u Lipníka nad Bečvou.

Významný rod pánů z Drahotuš do Benešova přišel následujícího roku. Pravděpodobně k nim náležel Mistr Konrád z Benešova, který úspěšně svedl s profesory pražských vysokých škol spor o příslušnost zdejšího obyvatelstva k českému národu a náležel k horlivým bojovníkům za získávání dalších výsad pro Karlovu univerzitu. Sblížil se tak i s Mistrem Janem Husem.

Byl prvním českým spisovatelem z Opavska. Kunik z Drahotuš na Benešově náležel k dalším Husovým stoupencům a 2. září 1415 se stal signatářem stížního listu kostnickému koncilu proti Husově upálení.

Jan z Benešova jako první volený zemský komorník jednak přispěl k tomu, že se opavské zemské desky vedly od roku 1424 česky a jednak se stal učitelem náboženské svobody.

Korvínova křížová výprava proti stoupencům krále Jiřího z Poděbrad a následná dočasná uherská nadvláda přinesla i Benešovu značné škody a vyčerpání. Proto Drahotušové vymohli na králi Vladislavovi Jagellonském 9. dubna 1493 povýšení Benešova na město s udělením práva

jarmarku a týdenního trhu. Město dostalo právo pečtit zeleným voskem a v erbu mělo štíku držící plotici v tlamě.

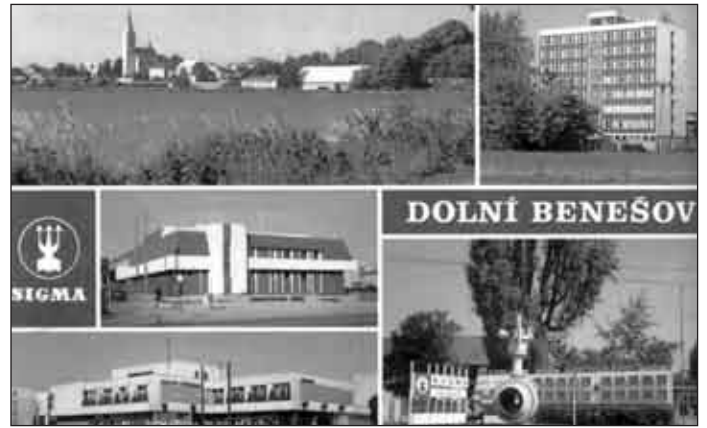
Drahotušové osvobodili měšťany od robot a poskytli jim právo vařit pivo. Koncem 16. století

mořím markrabství moravského a horlivě inicioval rekatolizaci ve všech moravských městech. Za svou činnost si vysloužil takovou nenávisť, že byl v roce 1608 zavražděn.

Zdejší tvrz ze 14. století byla

V roce 1890 byla v Benešově postavena továrna D. J. Holuschí jako strojírna, slévárna a výrobní obráběcích strojů.

Rothschildové zde vybudovali elektrárnu. Po připojení Dolního Benešova k ČSR mělo roku 1921

Dolní Benešov, celkový pohled, Sigma, nákupní středisko, kulturní dům
foto datované 1994

vymřeli po meči a nástupnické právo v dědictví roce 1594 rozhodnutím zemského práva opavského přešlo na pokrevně příbuzné Šípy z Bránice. Jenže na dvoře císaře Rudolfa II. provedla katolická klika na sklonku 16. století vládní převrat a rozhořel se rekatolizační boj, který postihl

na přelomu 16. a 17. století přestavěna na renesanční zámek. Dle karolinského katastru na dolnobenešovském panství bylo k roku 1721 13 vrchnostenských zahrad a mlýn o čtyřech složeních, 1 mlýn o jednom složení, 1 krčma a 10 rybníků (nejvíce na celém Opavsku). V samotném Benešově

město rozlohu 1074 ha, 241 domů a 1894 obyvatel, školu z roku 1837, 3 hostince a Koskovu pilu. Záhy zde vznikl odbor Matice opavské, byla založena mateřská škola Matice opavské a živnostenská pokračovací škola Matice opavské.

Moravskoslezská armaturka se stavěla v letech 1949 - 1953 a pro ni v roce 1951 bylo postaveno podnikové sídliště Osada Mim.

Do seznamu kulturních památek byl zařazen již výše zmíněný zámek se zámeckým parkem. Kostel sv. Martina, přestavěný roce 1747 s věží z roku 1860, kostnice z 18. století, pseudogotická kaple na Opavské ulici od F. Exnera z Brém, barokní socha Immaculaty z roku 1784 na náměstí Cypriana Lelka a konečně špýchar za zámeckým parkem, doklad roubené lidové stavby z 1. poloviny 19. století.

Mezi významné dolnobenešovské osobnosti kromě již výše zmíněných nutno zařadit Ondřeje z Benešova, úspěšného obhájce Opavy za ruského vpádu knížete Danila, Beneše z Drahotuš (zemřel 1569), komorníka knížectví krnovského a statečného obhájce češtiny i zemských práv. Pátera Cypriana Lelka (1812-1883), novináře, kněze, účastníka frankfurtského sněmu a autora Opisu Slezska, Ernsta Dubového (1891-1945), autora četných teologických spisů, Heinricha Dominika (1882-1974), autora německy psaných divadelních her.

Příště Hat'

Dolní Benešov - kostel, hostinec, škola a nádraží
foto datovaná 1921

i Dolní Benešov jako sídlo panství. K němu patřily obce Bohuslavice, Kozmice a Závada. Protiprávě se jej zmocnili Mošovští z Moravčina. Felix Mošovský se převratem stal hejtmanem Pražského hradu a nátlakem na císaře docílil, že v roce 1598 bylo panství Šípům odňato a přiřknuto jeho bratru Janovi. Rekatolizace začala stavbou kostela v Dolním Benešově a vypovězením zdejších českých bratrů. Jan Mošovský se totiž stal v roce 1602 podko-

byl Mlýnský rybník, 2 panské zahrady a stálo tam 38 domů. Z 33 poddaných bylo 20 sedláků a 13 zahradníků. V majetkové držbě Mošovské a jejich dědice roku 1710 vystřídali baroni Kalkreutové. Roku 1774 Henneberkové a roku 1846 Rothschildové. V revolučním roce 1848 došlo na panství k povstání, při kterém vzbouřenci na několik dnů ovládli město a obsadili i benešovský zámek, který měl po přestavbě od 18. století barokní podobu.

TŘEŠŇOVOU ALEJÍ (ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ)

Pokračování z minulého čísla

9. Ze strnišť foukalo, listí se barvilo, léto bylo pryč. Edeltraud dostala nový teplý kabát. Matka strávila v září týden v Ratiboři u své sestry a přivezla látky, šátky, čokoládu a další voňavé cukrovinky a taky hračky. Dětem přecházel z té nádhery zrak. Netušily, že z domu zmizelo několik zlatých drobností, nezajímalo je, kde se poklady vzaly, hlavně, že byly tady. Krejčí ušil Edeltraud kabát. Hnědý, měkký a hodně velký. Ztrácela se v něm, matka počítala s tím, že bude na několik sezón, ale zářila. Málokdo měl takové štěstí, že dostal zbrusu nový kabát s klopami a obrovskými knoflíky, ušitý podle berlínských magazinů, které matčina sestra v Ratiboři odebrala.

Matka si Edeltraud v obrovském hnědém kabátě chladně prohlížela. Snažila se nemyslet na to, že děvče, které mělo dostat vzdělání, vyhlíží jako hasroš. Myslela na to, že se jí v kvalitním kabátě ohřeje. Až z něj vyroste, bude někomu dalším... A možná do té doby válka skončí a všechny její děti dostanou kvalitní nové kabáty.

Usedla v kuchyni za stůl, nalila si skleničku višňovky, trochu si lízla a zasnila se. V Ratiboři byla v kině. Krásný zamilovaný film ji přenesl do jiného světa. Kabarety, sklo, dokonale šaty, úsměvy, tanec a ... Pouštěli taky film o vítězstvích wehrmachtu. Usměvaví muži v německých uniformách, ruské vesnice jako

ze středověku, muži a ženské ve špinavých hadrech, primitivní a ubozí. Vzpomněla si na svého muže. Východní fronta. V kině se zdálo, že konec bude brzy. V Třebomí už byly první dvě válečné vdovy...

Znovu pohlédla na Edeltraud a převrátila do sebe skleničku kirsche. Usmála se. Edeltraud sledovala její obraz v zrcadle, v němž se zálibně prohlížela. Matka se usmála, ale nevypadala vesele.

Otec Edeltraud v té době zoufale mačkal spoušť své zbraně. Po počátečním putování se dostal do první linie vojsk. Připadalo mu, že snad ani neexistuje plán pohybu vojska, jeho jednotka putovala z místa na místo, aniž tušil, kde právě je. V určitém okamžiku vystoupil z vlaku, byl zařazen se svou jednotkou do masy techniky valící se stále stejnou krajinou. Brzy přestal vnímat čas, vnímal jen počasí a náladu. Teď, na počátku října, už bylo jasné, že počasí je dalším nepřítelem.

Nálada se měnila každým okamžikem a to tak prudce, že bylo lepší cítit stále úzkost, ta totiž neukolébávala. Úzkost jitrila smysly a nutila být stále ve střehu. Projíždět vesnicemi, kde lidé vybíhali z bídných domků a biblemi, ikonami i domácími krucifixy žehnali projíždějícím vojenským kolonám, bosí muži hladili černé kříže na německých tancích a nejhezčí dívky nabízely chléb, sůl a vodku, bylo příjemné. Euforie při pádu Kyjeva...

V bezpečí týlu, po odpočinku, obklopen množstvím vojenské techniky a posílen vítězstvími na frontě uvěřil voják snadno ušlechtilé povaze wehrmachtu.

Když se však jednotka jednou kdesi na cestách necestách Ukrajiny zamotala, vojáci vesnice, kterými ještě před pár dny procházeli jako úspěšní dobyvatelé, nepoznávali. Vyhorelé domy, těla oběšená na ohořelých trámech, příkopy plné mrtvol, některá těla bestiálně zohavená... Úděsné obrazy vytvořené jednotkami smrti. Vítězství civilizace a řádu nad barbarstvím? Byli to jen Slované... Nálada se změnila. Otec Edeltraud se snažil nemyslet na Třebom.

A pak fronta. Zděšení z prvního útoku, který viděl na vlastní oči, rozmetalo vítěznou euforii na kusy. Kusy iluzí létaly nad frontou, chechtaly se, řvaly a otvíraly své černé tlamy, aby požíraly pomalu a drasticky jakoukoliv naději. Proti vojskům wehrmachtu se valily útočné vlny vojáků rudé armády. Vojáci běžící proti vojenské technice působili jako šílení. Němečtí vojáci do nich chladně, bezcitně stříleli. Jen co byla první vlna zkosena palbou, zjevila se další. Muži běželi přes mrtvolky svých druhů vstříc kulkám, které je zasahovaly a posílaly je na stejnou cestu jako první útok. Mrtvol na bojišti přibývalo, ale šílenství rudé armády se nemírnilo. Naopak. Jako by krev a smrt sytily běs, lidský život tady neznamenal nic, snad jen cíl pro deště střel vysílané bez

míření, bez uvažování, kamsi vpřed, ve směru šipek na mapách generálních štábů.

Úzkost se vplížila do myslí všech, kteří zůstali na frontě. Děšivé noční sny, zima, bláto, střelba, touha po davu, který, jak se zdálo, nabízel bezpečí.

Zoufalá střelba vracela Edeltraudina otce do davu. Bojoval za životní prostor pro svůj národ a přestával si být jistý tím, zda touží tento boj přežít.

Do kuchyně v Třebomí se nahrnuli malí a osahávali Edeltraudin nový kabát. Byl měkký, voňavý a mohutný. Edeltraud se usmívala a odháněla své sourozence od svého prvního svršku, který vypadal jako z dámského šatníku. Poprvé vnímala své sourozence jako děti a sebe viděla jako dospělou.

Matka míchala v hrncích na plotně a občas zabloudila pohledem k fotografii svého muže. Je to všechno tak těžké... Byly doby, kdy ho nenáviděla, ale teď tady chyběl, zoufale chyběl...

Děti se tahaly kolem stolu. Edeltraud si svlékla kabát a odešla ho uložit do skříně. Když se vrátila, nevzala si hračku, nepřipojila se ke svým sourozencům. Setřela stůl a začala prostírat k obědu. Matka na ni neklidně pohlédla. Cosi se změnilo.

Za okny zavál poryv studeného podzimního větru. Serval z jabloní pár listů, zatočil s nimi a utišil se.

V Edeltraud se probudila žena.

Pokračování přístě, Eva Tordá

BÁL A KOBLÍŽKY

Pokračování ze strany 5

Byla to mrňavá krabička z černého dřeva, vykládaná perletí. Prý ji jednou někdo přivezl až z Ameriky a maminka ji dostala darem. Když se skříňka otevřela, začala v ní tančit malá tanečnice a k tomu jí hrála hudba. Klárka se na ni tajně chodila dívat do ložnice, ale zkoušet šperky nemohla, to měla zakázané. Pozorovala maminku, jak si češe vlasy, zapíná malou brož na tmavomodré šaty a maluje rty červenou rtěnkou. Byla moc hezká a líbila se i tatínkovi, který jí dal pusu a řekl, že jí to sluší. Vše už bylo připraveno, jen se čekalo, až přijde stařenka

a zůstane s dětmi přes noc, aby nebyly samy.

V síňce bylo slyšet hlasy. Konečně přišla a s ní i Pepík a Franta. To byli kluci od strejdy Karla hasiče. „Je tam zima,“ řekla a sundávala si vlněný pléd. Stařenka se ještě oblékala po starém zvyku. Říkala, že po „pansku“ si už nezvykne. Široká, nařasená sukně sahala až ke kotníkům a místo halenky nosila jupku ze stejné látky. Jediná ozdoba oděvu bylo jemné plisování na předním díle jupky. Na zimu bylo toto oblečení ušité z teplé látky a k němu nosila přes ramena vlněný pléd hnědozelené barvy, ukončený střapci.

Klárka byla zvědavá, zda jí není zima bez kabátu. Stařenka se smála a přehodila pléd přes Klárku, prý ať jen zkusí jak hřeje. Jednou si Jeník hrál a zapletl střapce plédu do copů a to se stařenka zlobila, protože je nemohla rozmotat.

„Tak už běžte, my si poradíme,“ popoháněla rodiče k odchodu, když viděla, že se stále pro něco vracejí a kontrolují, zda na nic nezapomněli. Konečně děti uslyšely: „Nezlobte stařenku, poslouchajte ji na slovo a my už jdeme.“ „Nezapomeňte nám z bálu přinést čepice. Já chci námořnickou,“ zavolal ještě Jeník do síňky. „To víš, že při-

neseme,“ slyšel ještě tatínkova slova a pak už jenom zaslechli vrznutí dveří.

Děti se pustily do smažených panáčků, které jim maminka přichystala, popíjely čaj a čekaly, až jim stařenka začne o něčem povídat.

To ona uměla. Zнала mnoho pohádek a pověstí. „Stařenko, jak to bylo tenkrát s tím čertem a kartami?“ zeptal se Jeník. „Tak tedy poslouchajte. Nadarmo se neříká, karty jsou ďáblové obrázky,“ dodala a začala vyprávět.

*Pokračování přístě
Z knihy Poztrácené korálky
Anna Malchárková*

DEN OCHRANY OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Souhlas ke zpracovávání svých osobních údajů podepisujeme v běžném životě tak často, že se to stalo rutinním úkonem.

Poskytnutí každého produktu či služby se bez něj neobejde. Žádný nákup ani účast v soutěži nejsou bez něj možné.

Protože jde o téma navýsost aktuální, regulované v našich podmínkách zákonem č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, dostalo se mu v roce 2007 zastoupení také v seznamu Mezinárodních a světových dní.

Den ochrany osobních údajů vyhlásila Rada Evropy, aby zohlednila nebezpečí, která se pro soukromí každého jednotlivce stále objevují.

Českou republiku bude v rámci Dne ochrany osobních údajů reprezentovat Úřad pro ochranu osobních údajů, který je národní autoritou dohlížející na dodržování zákonem stanovených povinností při zpracování osobních údajů.

Na webových stránkách Úřadu pro ochranu osobních údajů (www.uoou.cz) byla zvýrazněna rubrika pro mládež, aby se problematika ochrany osobních údajů zpopularizovala a byly učiněny kroky k tomu, aby byla také zařazena do vzdělávacích programů.

U příležitosti Dne ochrany osobních údajů se v loňském roce pořádala soutěž pro mládež, během níž měly děti a mládež za úkol literární či výtvarnou formou pojmut téma ochrany soukromí.

ZMĚNY V NOVÉM ROCE...

Od 1. ledna 2008 nabývá účinnosti (s výjimkou některých ustanovení) zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.

Součástí změn daňových zákonů v rámci reformy veřejných financí jsou také změny zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový zákon“), uvedené v části šesté čl. XII a XIII cit. zákona.

1. Změnu zdanění bezúplatného nabytí věcného břemene nebo jiného plnění obdobného věcnému břemeni při bezúplatném převodu nemovitosti z dosavadní daně z převodu nemovitostí na zdanění daně darovací (§ 6 odst. 1 a § 9 odst. 1 daňového zákona).

2. Změnu osoby daňového poplatníka v případě nabytí vlastnického práva k nemovitosti na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva, kterým je dle nové úpravy namísto převodce nabyvatel nemovitosti (§ 8 odst. 1 písm. b) daňového zákona).

3. Rozšíření osvobození od daně dědické při nabytí majetku děděním i na poplatníky zařazené do II. skupiny osob pro účely výpočtu daně dědické (§ 19 odst. 1 a 2 daňového zákona).

4. Zavedení osvobození od daně darovací u bezúplatných nabytí majetku osobami zařazenými do I. a II. skupiny (§ 19 odst. 3 a 4 daňového zákona).

Zařazení osob pro účely výpočtu daně dědické a daně darovací je upraveno v § 11 daňového zákona, podle kterého jsou osoby zařazeny do skupin vyjadřujících vztah poplatníka k zůstaviteli nebo dárci (obdarovanému).

Příbuzenským vztahům vzniklým narozením jsou na roven postaveny vztahy založené osvojením.

• Do I. skupiny patří příbuzní v řadě přímé (děti, rodiče, prarodiče) a manželé.

• Do II. skupiny osob patří příbuzní v řadě pobočné – kolaterální (příčemž v poznamce pod čarou se odkazuje na § 117 občanského zákoníku), a to sourozenci, synovci, neteře, strýčové a tety.

Tento výčet osob příbuzných v řadě pobočné (tzv. nepřímí příbuzní) je taxativní a nelze ho dále rozšiřovat.

Dále do II. skupiny patří také manželé dětí (zeť, snacha), děti manžela (nevlastní děti), rodiče manžela (tchán, tchyně), manželé rodičů (nevlastní rodiče) a osoby, které s dárce nebo zůstavitelem žily nejméně po dobu jednoho roku před převodem nebo před smrtí zůstavitele ve společné domácnosti a které z tohoto důvodu pečovaly o společnou domácnost nebo byly odkázány výživou na dárce nebo zůstavitele.

5. Nevyžadování daňového přiznání k dani dědické nebo k dani darovací při nabytí majetku osobami zařazenými do I. a II. skupiny poplatníků.

6. Rozšíření nároku na prominutí daně z převodu nemovitosti či daně darovací při splnění zákonem stanovených podmínek v případech:

• převodu vlastnictví k nemovitosti, uskutečněného na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva, dojde-li ke zpětnému nabytí nemovitosti původním vlastníkem, který převedl vlastnictví k nemovitosti k zajištění splnění závazku na věřitele, pokud daňový subjekt požádá o prominutí daně z převodu nemovitosti nejpozději do 3 let ode dne nabytí vlastnictví k nemovitosti původním vlastníkem (§ 25 odst. 4 daňového zákona),

• převodu vlastnictví k nemovitosti na základě smlouvy uzavřené s rozvazovací podmínkou, s výjimkou smlouvy o zajišťovacím převodu práva, smlouvy s výhradou zpětného převodu vlastnictví k nemovitosti, jiné smlouvy, která byla po převodu vlastnictví k nemovitosti

zrušena, pokud ke zpětnému nabytí nemovitosti původním převodcem dojde do 3 let ode dne vzniku právních účinků vkladu práva do katastru nemovitostí nebo ode dne nabytí účinnosti smlouvy o převodu nemovitosti, která není předmětem evidence v katastru nemovitostí a v této lhůtě daňový subjekt požádá o prominutí daně nebo ručitel podá podnět finančnímu ředitelství (§ 25 odst. 5 daňového zákona).

• Jde-li o nemovitost podléhající evidenci v katastru nemovitostí, prominutí daně z převodu nemovitostí nebo daně darovací je podmíněno zápisem vlastnictví k nemovitosti ve prospěch původního vlastníka v katastru nemovitostí.

7. Pro posouzení, jaké osvobození od daně dědické nebo daně darovací bude uplatňováno při nabytí majetku, je rozhodující, kdy nastala skutečnost, která je předmětem daně.

Touto skutečností je u daně dědické nabytí majetku děděním (podle § 460 občanského zákoníku se dědictví nabyvá smrtí zůstavitele), u daně darovací touto skutečností bude bezúplatné nabytí majetku na základě právního úkonu nebo v souvislosti s právním úkonem.

Pokud dojde k úmrtí zůstavitele nebo k bezúplatnému nabytí majetku na základě právního úkonu před nabytím účinnosti zákona, tj. před 1. 1. 2008, úplné osvobození od daně dědické u osob zařazených do II. skupiny a od daně darovací u osob zařazených do I. a II. skupiny se neuplatní.

V tomto případě se bude nadále postupovat podle dosavadní právní úpravy, osvobozeno bude nabytí majetku uvedené v § 19, § 20 a § 23 ve znění daňového zákona do 31. 12. 2007.

Ing. Štefan MIKULÁŠEK
tel.: 608 873 568 email: znalecrea-lit@volny.cz

Vydavatel:

- ♦ Reklamní studio iMM
- ♦ Kontaktní adresa, inzerce: Střední 38, 748 01 Hlučín-Bobrovniky Tel./fax: 595 059 107, 604 123 573 e-mail: imm@osu.cz
- ♦ Registrováno pod číslem MK ČR E 12501
- ♦ Šéfredaktor: Marie Jurčková
- ♦ Zástupce: Ludomír Kusyn Vychází v druhém týdnu v měsíci

HUMANITÁRNÍ POMOC CHARITY HLUČÍN

Sběr humanitární pomoci probíhá každý čtvrtek od 14:30 – 16:30 hodin v budově bývalé mateřské školy Hlučín-Rovně (kolem ruského hřbitova po hlavní směrem na Vrablovec).

Prosíme, abyste nosili jen takové dary, které mo-

hou ještě dále posloužit účelu humanitární pomoci.

Naším prostřednictvím můžete darovat: ošacení (dámské, pánské, dětské, zimní i letní) – zvláště potřebné jsou mikiny, trička, košile, tepláky, spodní prádlo, svetry, bundy, kalhoty, kšiltovky – čisté a nepoškozené!, lůž-

koviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony, závěsy, látky, vlny, příze, pěřové přikrývky (i samotné peří), polštáře, deky, spací pytle.

Prosíme také o příspěvek na dopravu, který můžete vhodit do kasičky v místnosti, kde se ošacení sbírá!

Děkujeme!